

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΦΥΕ 34 2010-11

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ 5^{ης} ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Προθεσμία παράδοσης 3/5/11

Άσκηση 1

Θεωρούμε ότι κάθε φωτόνιο που προσπίπτει στο μέταλλο απελευθερώνει ένα ηλεκτρόνιο, δηλαδή έχουμε απόδοση 100%. Η ενέργεια του κάθε φωτονίου είναι $\frac{hc}{\lambda}$. Έτσι ο αριθμός φωτοηλεκτρονίων που εξέρχονται από το μέταλλο ανά μονάδα χρόνου n' είναι

$$n' = \left(0.05 \times 10 \times 10^{-6} \frac{W}{cm^2} \times 0.2 cm^2 \right) \times \frac{\lambda}{hc} = 10^{-7} W \times \frac{300 \times 10^{-9} m}{(6.6 \times 10^{-34} J \cdot s)(3.0 \times 10^8 ms^{-1})} =$$

$$= 1.5 \times 10^{11} s^{-1}$$

και, κατά συνέπεια, το φωτορεύμα I_0 είναι

$$I_0 = en' = (1.6 \times 10^{-19} C)(1.5 \times 10^{11} s^{-1}) = 2.4 \times 10^{-8} A = 24 nA$$

Η συνάρτηση $I(V)$ για αρνητικές τάσεις δίνεται από

$$I = I_0 - \frac{I_0}{V_s} V$$

όπου V_s είναι η τάση αποκοπής για την οποία $I=0$. Δίνεται ότι $V_s/I_0 = 0.77 \times 10^8 V/A$ και άρα $V_s = 1.85V$. Μπορούμε τώρα να βρούμε το έργο εξαγωγής του μετάλλου από την βασική εξίσωση του φωτοηλεκτρικού φαινομένου, δηλ.

$$\phi = \frac{hc}{\lambda} - eV_s = \frac{1240 eV \cdot nm}{300 nm} - 1.85 eV = 4.13 - 1.85 = 2.28$$

Παρατηρούμε ότι το έργο εξαγωγής αντιστοιχεί με αυτό του Na.

Άσκηση 2

Το μέγιστο της ποσότητας $I(\lambda, T)$ συμβαίνει όταν η παράγωγος ως προς λ μηδενίζεται

$$\frac{\partial I}{\partial \lambda} = 0 \Rightarrow \frac{\partial}{\partial \lambda} \left(\frac{2\pi hc^2}{\lambda^5 (e^{hc/\lambda kT} - 1)} \right) = 0 \Rightarrow$$

$$2\pi hc^2 \left(\frac{-5}{\lambda^4 (e^{hc/\lambda kT} - 1)} - \frac{e^{hc/\lambda kT} hc / (kT)}{\lambda^5 (e^{hc/\lambda kT} - 1)^2} \right) = 0 \Rightarrow$$

$$-\left(\frac{2\pi hc^2}{\lambda^4 (e^{hc/\lambda kT} - 1)} \right) \times \left(5 + \frac{e^{hc/\lambda kT} hc}{kT \lambda (e^{hc/\lambda kT} - 1)} \right) = 0 \Rightarrow$$

Ο πρώτος όρος της τελευταίας εξίσωσης δεν μηδενίζεται σε πεπερασμένες τιμές του λ . Για να εξετάσουμε τα σημεία μηδενισμού του δεύτερου όρου εισάγουμε τη

μεταβλητή $x = \frac{hc}{\lambda kT}$ και η εξίσωση

γράφεται ισοδύναμα

$$\left(5 + \frac{x e^x}{(e^x - 1)} \right) = 0 \Rightarrow 5(e^x - 1) = x e^x \Rightarrow$$

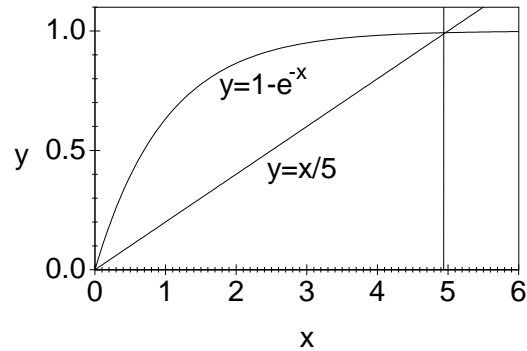
$$1 - e^{-x} = \frac{x}{5}$$

Η τελευταία εξίσωση λύνεται αριθμητικά και έχει ως λύση $x = 4.97$. Κατά συνέπεια το

ακρότατο ως προς λ το οποίο συμβαίνει στην τιμή $\lambda = \lambda_{\max}$ (σύμφωνα με τη γραφική παράσταση 40.2 πρόκειται για μέγιστο)

$$x = \frac{hc}{\lambda_{\max} kT} = 4.965 \Rightarrow \lambda_{\max} T = \frac{hc}{4.965k} = \frac{(6.626 \times 10^{-34} \text{ J s})(2.998 \times 10^8 \text{ m/s})}{4.965 \times 1.381 \times 10^{-23} \text{ J/K}} \Rightarrow$$

$$\lambda_{\max} T = 0.29 \times 10^{-2} \text{ m K}$$

Άσκηση 3

Οι τετραορμές των σωματιδίων δίνονται από τις σχέσεις

$$p_1^\mu = \left(\frac{hf}{c}, \frac{hf}{c}, 0, 0 \right), \quad p_2^\mu = (m_0 c, 0, 0, 0) \text{ πριν από την κρούση και}$$

$$p_1^{\mu'} = \left(\frac{hf'}{c}, \frac{hf'}{c} \cos \theta, \frac{hf'}{c} \sin \theta, 0 \right), \quad p_2^{\mu'} = \left(\frac{E}{c}, p \cos \phi, -p \sin \phi, 0 \right),$$

$$E_2' = E = m_0 \gamma c^2, \quad p_2' = p = m_0 \gamma v \text{ μετά από την κρούση.}$$

Η διατήρηση της τετραορμής πριν και μετά την κρούση μας δίνει:

$$p_1^\mu + p_2^\mu = p_1^{\mu'} + p_2^{\mu'} \quad (1)$$

\Rightarrow

$$p_2^{\mu'} = p_1^\mu + p_2^\mu - p_1^{\mu'}$$

Λαμβάνοντας υπόψη ότι γενικά $p^\mu p_\mu = \left(\frac{E}{c}\right)^2 - p^2 = (m_0 c)^2$ και ότι για το φωτόνιο $p^\mu p_\mu = 0$ ($m_0 = 0$), υψώνουμε στο τετράγωνο την παραπάνω σχέση και παίρνουμε

$$p_2^{\mu'} p_{2\mu}' = (p_1 + p_2 - p_1')^\mu (p_1 + p_2 - p_1')_\mu = p_1^\mu p_{1\mu} + p_2^\mu p_{2\mu} + p_1^{\mu'} p_{1\mu}' + 2(p_1^\mu p_{2\mu} - p_1^\mu p_{1\mu}' - p_2^\mu p_{1\mu}') \\ \Rightarrow \\ (m_0 c)^2 = 0 + (m_0 c)^2 + 0 + 2\left[\frac{hf}{c} m_0 c - \left(\frac{hf}{c} \frac{hf'}{c} - \frac{hf}{c} \frac{hf'}{c} \cos \theta\right) - \frac{hf'}{c} m_0 c\right] \\ \Rightarrow \\ \frac{hf hf'}{c} (1 - \cos \theta) = (hf - hf') m_0 \\ \Rightarrow \\ \frac{1}{hf'} - \frac{1}{hf} = \frac{1}{m_0 c^2} (1 - \cos \theta) \quad (2)$$

Από τη σχέση (1) για $\mu = 0$ παίρνουμε (διατ. ενέργειας)

$$hf + m_0 c^2 = hf' + E = hf' + (T + m_0 c^2) \Rightarrow T = hf - hf'$$

Η σχέση (2) μας δίνει

$$\frac{hf - hf'}{(hf)(hf')} = \frac{1}{m_0 c^2} (1 - \cos \theta) \Rightarrow T = \frac{(hf)(hf')}{m_0 c^2} (1 - \cos \theta)$$

Η σχέση (2) μας δίνει

$$hf' = \frac{1}{\frac{1}{hf} + \frac{1}{m_0 c^2} (1 - \cos \theta)} = \frac{hf}{1 + \alpha(1 - \cos \theta)} \quad (3)$$

Αντικαθιστώντας παίρνουμε τελικά

$$T = \frac{(hf)(hf')(1 - \cos \theta)}{m_0 c^2 (1 + \alpha(1 - \cos \theta))} = \frac{hf \alpha}{1 + \alpha(1 - \cos \theta)}$$

που είναι το ζητούμενο.

Άσκηση 4

Α) Το Δευτέριο είναι ένα σταθερό ισότοπο του Υδρογόνου. Ο πυρήνας του ατόμου του Δευτερίου περιέχει ένα πρωτόνιο και ένα νετρόνιο σε αντίθεση με τον πυρήνα του ατόμου του Υδρογόνου ο οποίος περιέχει μόνο ένα πρωτόνιο. Η ενέργεια σύνδεσης του ηλεκτρονίου της βασικής κατάστασης, σύμφωνα με το μοντέλο του Bohr, δίνεται από τον τύπο

$$E = -\frac{\mu k^2 e^4}{2\hbar^2}$$

όπου μ η ανοιγμένη μάζα του κάθε ατόμου και $k = \frac{1}{4\pi\epsilon_0}$. Θεωρώντας m τη μάζα του

ηλεκτρονίου και ίσες μάζες M για το πρωτόνιο και το νετρόνιο, η ανηγμένες μάζες των δύο ατόμων δίνονται από

$$\mu_H = \frac{mM}{m+M} = \frac{m}{1+\frac{m}{M}}, \mu_D = \frac{2mM}{m+2M} = \frac{m}{1+\frac{m}{2M}}$$

Έτσι έχουμε

$$\Delta E = E_D - E_H = -\frac{k^2 e^4}{2\hbar^2} \left(\frac{m}{1+\frac{m}{2M}} - \frac{m}{1+\frac{m}{M}} \right) \approx \frac{mk^2 e^4}{2\hbar^2} \frac{m}{2M} = 13.6\text{eV} \times \frac{5.4 \times 10^{-4}}{2} \approx 3.7\text{meV}$$

όπου χρησιμοποίησαμε το ανάπτυγμα $(1+x)^a \approx 1+ax$, $x \ll 1$ με

$$x = m/M \approx \frac{0.511\text{MeV}/c^2}{938\text{MeV}/c^2} = 5.4 \times 10^{-4}$$

Β) Τα μήκη κύματος των εκπεμπόμενων φωτονίων όταν ένα ηλεκτρόνιο μεταπίπτει από στάθμη ενέργειας E_f σε στάθμη ενέργειας E_i δίνονται από

$$f = \frac{E_f - E_i}{h} = \frac{\mu k^2 e^4}{h} \left(\frac{1}{n_f^2} - \frac{1}{n_i^2} \right)$$

Στη σειρά Lyman έχουμε $n_f = 1$ και για την πρώτη γραμμή $n_i = 2$ επομένως

$$f = \mu \frac{k^2 e^4}{2\hbar^2} \left(1 - \frac{1}{4} \right) \Rightarrow \lambda = \frac{c}{f} = \frac{4}{3} \frac{c}{\mu} \left(\frac{2\hbar^2}{k^2 e^4} \right)$$

Η διαφορά των δύο μηκών κύματος δίνεται από

$$\lambda_H - \lambda_D = \frac{4}{3} \frac{hc}{\mu} \left(\frac{2\hbar^2}{k^2 e^4} \right) \left(\frac{1}{\mu_H} - \frac{1}{\mu_D} \right) = \frac{2}{3} hc \frac{m}{M} \left(\frac{2\hbar^2}{mk^2 e^4} \right) \approx 33\text{pm}$$

Άσκηση 5

Α) Η προσέγγιση ευρέος φράγματος ισχύει αν

$$L \gg \delta = \frac{\hbar}{\sqrt{2m(U-E)}} \Rightarrow \frac{\hbar^2}{2mL^2} \ll U - E \Rightarrow E \ll U - \frac{\hbar^2}{2mL^2}.$$

Άρα για το δοθέν εύρος τιμών για να ισχύει η προσέγγιση ευρέος φράγματος πρέπει

$$\frac{\hbar^2}{2mL^2} \ll U.$$

Συγκεκριμένα, αν $\delta \leq L/10$,

$$\delta^2 = \frac{\hbar^2}{2m(U-E)} \leq \frac{L^2}{100} \Rightarrow \frac{100\hbar^2}{2mL^2} \leq U - E \quad (1)$$

$$\text{και για το δοθέν εύρος, είναι } \frac{\hbar^2}{2mL^2} < E \quad (2)$$

Προσθέτοντας (1)+(2),

$$\frac{101\hbar^2}{2mL^2} \leq U \Rightarrow L \geq \sqrt{\frac{101\hbar^2}{2mU}}$$

οπότε, από (1),(2) έχουμε

$$\frac{\hbar^2}{2mL^2} < E \leq U - \frac{100\hbar^2}{2mL^2} < U$$

Για το μικρότερο επιτρεπτό $L = \sqrt{\frac{101\hbar^2}{2mU}} \left(\Rightarrow \frac{\hbar^2}{2mL^2} = \frac{U}{101} \right)$,

είναι $E = \frac{\hbar^2}{2mL^2} = U - \frac{100\hbar^2}{2mL^2} = \frac{U}{101}$

Εφαρμόζοντας, διευκολύνει να πολλαπλασιάσουμε αριθμητή και παρονομαστή με c^2 και να εργασθούμε σε eV και \AA .

($\hbar c = 1973 \text{ eV}\text{\AA}$, $m_e c^2 = 0.5 \cdot 10^6 \text{ eV}$, $m_p c^2 = 938 \cdot 10^6 \text{ eV}$, $m_a = 4m_p$)

Για $U = 7eV$ έχουμε $\frac{U}{101} = 0.07eV$, και

A) ηλεκτρόνιο: $L \geq \sqrt{\frac{101\hbar^2}{2mU}} = \sqrt{\frac{101 \cdot 1.973^2 \cdot 10^6}{2 \cdot 0.5 \cdot 10^6 \cdot 7}} \text{\AA} = 7.5 \text{\AA}$,

B) πρωτόνιο: $L \geq \sqrt{\frac{101\hbar^2}{2mU}} = \sqrt{\frac{101 \cdot 1.973^2 \cdot 10^6}{2 \cdot 938 \cdot 10^6 \cdot 7}} \text{\AA} = 0.17 \text{\AA}$,

Γ) σωματίο α : $L \geq \sqrt{\frac{101\hbar^2}{2mU}} = \sqrt{\frac{101 \cdot 1.973^2 \cdot 10^6}{2 \cdot 4 \cdot 938 \cdot 10^6 \cdot 7}} \text{\AA} = 0.09 \text{\AA}$.

Δοθέντος ότι οι ενδοατομικές αποστάσεις των υλικών είναι $\approx 1-2 \text{\AA}$, δηλαδή $100/\pi$ πλάσιες των ως άνω τιμών για τα πρωτόνια και βαρύτερα σωματίια, και

$\frac{\hbar^2}{2mL^2} \simeq 0 < E < U$, έπεται ότι γι' αυτά κάθε υλικό φράγμα είναι πρακτικώς ευρύ.

Άσκηση 6

Το δυναμικό $V(x)$ έχει δύο περιοχές; αν θεωρήσουμε ότι ο άξονας x ξεκινά από το αριστερό άκρο του πηγαδιού έχουμε την ακόλουθη συναρτησιακή εξάρτηση για το δυναμικό:

$$V(x) = \begin{cases} 0, & 0 < x < a, & \text{(I)} \\ V_0, & a < x < b, & \text{(II)} \end{cases} \quad (1)$$

A) Η εξίσωση του Schroedinger για την κυματοσυνάρτηση $\psi(x)$ γράφεται ως εξής

$$\psi'' + k^2\psi = 0 \quad (2)$$

οπου η σταθερά k παίρνει τις τιμές $k^2 = \kappa^2 = \frac{2m}{\hbar^2} E$ για την περιοχή (I) και

$k^2 = -\lambda^2 = \frac{2m}{\hbar^2} (V_0 - E)$ για την περιοχή (II) ενώ ο τόνος παριστά παραγώγιση ως προς την μεταβλητή x .

B) Η εξίσωση (2) είναι η εξίσωση αρμονικού ταλαντωτή και κατά συνέπεια οι λύσεις της είναι τριγωνομετρικές συναρτήσεις για $k^2 > 0$ ή υπερβολικές συναρτήσεις για $k^2 < 0$. Αν θεωρήσουμε $E < V_0$ όπως στο σχήμα τότε έχουμε τις λύσεις

$$\psi(x) = \begin{cases} A \sin(\kappa x) + B \cos(\kappa x), & \text{(I)} \\ C e^{\lambda x} + D e^{-\lambda x}, & \text{(II)} \end{cases} \quad (3)$$

Για $E > V_0$ η λύση των εξ. (3) στη περιοχή (II) δίνεται από τριγωνομετρικές συναρτήσεις. Οι σταθερές A, B, C, D προσδιορίζονται από συνοριακές συνθήκες.

Γ) Εφαρμόζουμε τώρα τις συνοριακές συνθήκες στις εξισώσεις (3). Επειδή το δυναμικό είναι άπειρο στα σημεία $x = 0, b$, έχουμε $\psi(0) = \psi(b) = 0$ και άρα $B = 0$ από την πρώτη σχέση. Από την δεύτερη παίρνουμε

$$C e^{\lambda b} + D e^{-\lambda b} = 0 \quad (4)$$

$$\text{το οποίο δίνει } D = -C e^{2\lambda b} \quad (5)$$

Η λύση στην περιοχή (II) γράφεται

$$\psi(x) = C e^{\lambda x} - C e^{2\lambda b} e^{-\lambda x} = C e^{\lambda b} [e^{\lambda(x-b)} - e^{-\lambda(x-b)}] \quad (6)$$

και, κατά συνέπεια έχουμε

$$\psi(x) = \begin{cases} A \sin(\kappa x), & \text{(I)} \\ 2C e^{\lambda b} \sinh \lambda(x-b), & \text{(II)} \end{cases} \quad (7)$$

Γ) Για να βρούμε την ενέργεια χρησιμοποιούμε τώρα τις συνθήκες συνέχειας της κυματοσυνάρτησης και της παραγώγου της στο σημείο $x=a$. Βρίσκουμε αντίστοιχα

$$\begin{aligned} A \sin \kappa a &= 2C e^{\lambda b} \sinh \lambda(a-b) \\ A \kappa \cos \kappa a &= 2C e^{\lambda b} \cosh \lambda(a-b) \end{aligned} \quad (8)$$

Διαιρώντας κατά μέλη τις σχέσεις στην εξ. (8) βρίσκουμε την ζητούμενη σχέση

$$\frac{1}{\kappa} \tan \kappa a = -\frac{1}{\lambda} \tanh \lambda(b-a) \quad (9)$$

Άσκηση 7

A και B) Η εξίσωση του Schrodinger για το δυναμικό του αρμονικού ταλαντωτή παίρνει τη μορφή ((41.30) βιβλίου Serway)

$$\frac{d^2 \psi}{dx^2} = - \left[\frac{2mE}{\hbar^2} - \left(\frac{m\omega}{\hbar} \right)^2 x^2 \right] \psi$$

όπου $U = \frac{1}{2}kx^2 = m\omega^2 x^2 / 2$ η δυναμική ενέργεια. Αντικαθιστώντας την προτεινόμενη κυματοσυνάρτηση βρίσκουμε

$$\begin{aligned} \frac{d^2}{dx^2}(Axe^{-bx^2}) &= -\left[\frac{2mE}{\hbar^2} - \left(\frac{m\omega}{\hbar}\right)^2 x^2\right]Axe^{-bx^2} \\ \Rightarrow A\frac{d}{dx}(e^{-bx^2} - 2bx^2e^{-bx^2}) &= -\left[\frac{2mE}{\hbar^2} - \left(\frac{m\omega}{\hbar}\right)^2 x^2\right]Axe^{-bx^2} \\ \Rightarrow -2bx^2e^{-bx^2} - 4bx^2e^{-bx^2} + 4b^2x^3e^{-bx^2} &= -\left[\frac{2mE}{\hbar^2} - \left(\frac{m\omega}{\hbar}\right)^2 x^2\right]xe^{-bx^2} \\ \Rightarrow 2(-6b + 2b^2x^2)xe^{-bx^2} &= -\left[\frac{2mE}{\hbar^2} - \left(\frac{m\omega}{\hbar}\right)^2 x^2\right]xe^{-bx^2} \\ \Rightarrow 2(-3b + 2b^2x^2) &= -\frac{2mE}{\hbar^2} + \left(\frac{m\omega}{\hbar}\right)^2 x^2 \\ \Rightarrow x^2\left(4b^2 - \left(\frac{m\omega}{\hbar}\right)^2\right) + \left(\frac{2mE}{\hbar^2} - 6b\right) &= 0 \end{aligned}$$

Η τελευταία εξίσωση ισχύει για κάθε x , άρα (εξισώνουμε τους συντελεστές όλων των δυνάμεων του x με μηδέν)

$$\begin{aligned} \left(\frac{2mE}{\hbar^2} - 6b\right) &= 0 \\ \left(4b^2 - \left(\frac{m\omega}{\hbar}\right)^2\right) &= 0 \end{aligned}$$

Η δεύτερη εξίσωση δίνει

$$b = \frac{m\omega}{2\hbar}$$

και αντικαθιστώντας στην πρώτη

$$E = \frac{3}{2}\hbar\omega$$

Συγκρίνοντας με τον τύπο των ενεργειακών σταθμών της εξίσωσης (41.33) του βιβλίου του Serway, $E_n = \left(n + \frac{1}{2}\right)\hbar\omega$ βρίσκουμε $n=1$ και συμπεραίνουμε ότι πρόκειται για την πρώτη διεγερμένη κατάσταση.

Γ) Η ενέργεια της βασικής κατάστασης είναι $E_0 = \frac{1}{2} \hbar \omega$. Επομένως η ενέργεια του εκπεμπόμενου φωτονίου είναι ίση με

$$\Delta E = \frac{3}{2} \hbar \omega - \frac{1}{2} \hbar \omega = \hbar \omega$$

Άσκηση 8

A)

Από την ταυτότητα

$$\sin\left(\frac{n\pi}{L}x\right)\sin\left(\frac{m\pi}{L}x\right) = \frac{1}{2}\left(\cos\left(\frac{(m-n)\pi x}{L}\right) + \cos\left(\frac{(m+n)\pi x}{L}\right)\right)$$

παίρνουμε

$$\int_0^L \sin\left(\frac{n\pi}{L}x\right)\sin\left(\frac{m\pi}{L}x\right) dx = \frac{1}{2}\int_0^L \cos\left(\frac{(m-n)\pi}{L}x\right) dx + \frac{1}{2}\int_0^L \cos\left(\frac{(m+n)\pi}{L}x\right) dx$$

Για $m \neq n$ και οι δύο όροι δίνουν 0 ενώ για $m = n$ ο πρώτος όρος είναι $\frac{L}{2}$ και ο δεύτερος 0. Άρα

$$\int_0^L \sin\left(\frac{n\pi}{L}x\right)\sin\left(\frac{m\pi}{L}x\right) dx = \delta_{n,m} \frac{L}{2} \quad (1)$$

B)

Για να είναι σωστή η κανονικοποίηση της κυματοσυνάρτησης θα πρέπει να ισχύει

$$\int_{\mathbb{R}^3} |\psi(x, y, z, t)|^2 dx dy dz = 1$$

που σημαίνει ότι η πιθανότητα να βρεθεί το σωματίο στο χώρο είναι 1. Αφού η κυματοσυνάρτηση είναι 0 εκτός του κουτιού το ολοκλήρωμα γίνεται ως εξής

$$\int_0^L dx \int_0^L dy \int_0^L dz |\psi(x, y, z, t)|^2$$

και το τετράγωνο του μέτρου υπολογίζεται σαν

$|\psi|^2 = \psi^* \psi$ όπου ψ^* η μιγαδική συζυγής της ψ . Έχουμε

$$\psi(x, y, z, t) = A\left(\frac{2}{L}\right)^{3/2} \sin\left(\frac{2\pi}{L}x\right)\sin\left(\frac{2\pi}{L}y\right)\sin\left(\frac{\pi}{L}z\right)e^{-i\omega t} + 2A\left(\frac{2}{L}\right)^{3/2} \sin\left(\frac{2\pi}{L}x\right)\sin\left(\frac{\pi}{L}y\right)\sin\left(\frac{2\pi}{L}z\right)e^{-i\omega t}$$

όπου

$$\omega = \frac{E_{2,2,1}}{\hbar} = \frac{E_{2,1,2}}{\hbar} = \frac{9\pi^2 \hbar}{2mL^2} \text{ και}$$

$$\psi(x, y, z, t)^* = A\left(\frac{2}{L}\right)^{3/2} \sin\left(\frac{2\pi}{L}x\right)\sin\left(\frac{2\pi}{L}y\right)\sin\left(\frac{\pi}{L}z\right)e^{i\omega t} + 2A\left(\frac{2}{L}\right)^{3/2} \sin\left(\frac{2\pi}{L}x\right)\sin\left(\frac{\pi}{L}y\right)\sin\left(\frac{2\pi}{L}z\right)e^{i\omega t}$$

Πολλαπλασιάζουμε κατά μέλη και ολοκληρώνουμε. Σύμφωνα με την (1) αναζητάμε τους όρους όπου όλοι οι ακέραιοι στα ημίτονα είναι ίσοι. Επίσης παρατηρούμε ότι οι παράγοντες $e^{\pm i\omega t}$ εξαφανίζονται δίνοντας 1 και το αποτέλεσμα είναι ανεξάρτητο του χρόνου (Σημ.: αυτό είναι γενικό συμπέρασμα για το ολοκλήρωμα $\int_{\mathbb{R}^3} |\psi|^2 d\vec{r}$ που

βγαίνει για οποιαδήποτε κυματοσυνάρτηση που ικανοποιεί την εξίσωση του Schrodinger. Σκεφτείτε αυτό να μην ίσχυε... Αυτό θα το μάθετε στη ΦΥΕ40.). Οι όροι με μη μηδενική συνεισφορά είναι οι

$$\begin{aligned}
 1 &= \int |\psi|^2 dx dy dz = A^2 \left(\frac{2}{L}\right)^3 \int_0^L dx \sin^2\left(\frac{2\pi}{L}x\right) \int_0^L dy \sin^2\left(\frac{2\pi}{L}y\right) \int_0^L dz \sin^2\left(\frac{\pi}{L}z\right) \\
 &+ 4A^2 \left(\frac{2}{L}\right)^3 \int_0^L dx \sin^2\left(\frac{2\pi}{L}x\right) \int_0^L dy \sin^2\left(\frac{\pi}{L}y\right) \int_0^L dz \sin^2\left(\frac{2\pi}{L}z\right) \\
 &= A^2 \left(\frac{2}{L}\right)^3 \times \frac{L}{2} \times \frac{L}{2} \times \frac{L}{2} + 4A^2 \left(\frac{2}{L}\right)^3 \times \frac{L}{2} \times \frac{L}{2} \times \frac{L}{2} = 5A^2
 \end{aligned}$$

Άρα $5A^2 = 1 \Rightarrow A = \frac{1}{\sqrt{5}}$ (αφού δίνεται ότι $A > 0$).

Άσκηση 9

A) Με βάση το Σχήμα η κυματοσυνάρτηση μηδενίζεται για $x \leq -a$ και $x \geq +a$. Στην περιοχή $-a \leq x \leq 0$ δίνεται από μια ευθεία άρα $\psi_I = Ax + B$ με $\psi_I(-a) = 0$,

$\psi_I(0) = a \Rightarrow \psi_I = x + a$ και ομοίως στην περιοχή $0 \leq x \leq a$ έχουμε

$\psi_{II} = Dx + E \Rightarrow \psi_{II} = -x + a$. Η κυματοσυνάρτηση είναι συνεχής στο $x = 0$ και στα $x = \pm a$. Η γενική της μορφή, με μια πολλαπλασιαστική σταθερά C , για την καλύψουμε την περίπτωση που δεν είναι κανονικοποιημένη, είναι

$$\psi(x) = \begin{cases} 0, & x \leq -a \\ C(x+a), & -a \leq x \leq 0 \\ C(-x+a), & 0 \leq x \leq a \\ 0, & x \geq a \end{cases}$$

B) Η κανονικοποίηση απαιτεί

$$\begin{aligned}
 \int_{-\infty}^{+\infty} dx |\psi(x)|^2 &= 1 \Rightarrow |C|^2 \int_{-a}^0 dx (x+a)^2 + |C|^2 \int_0^a dx (-x+a)^2 = 1 \\
 \Rightarrow |C|^2 \int_0^a dy y^2 - |C|^2 \int_a^0 dy y^2 &= 2|C|^2 \int_0^a dy y^2 = 2|C|^2 \frac{a^3}{3} = 1 \Rightarrow \\
 \Rightarrow C &= \sqrt{\frac{3}{2a^3}}
 \end{aligned}$$

Γ) Η ζητούμενη πιθανότητα δίνεται από

$$P = \int_{-\infty}^0 dx |\psi(x)|^2 = \frac{3}{2a^3} \int_{-a}^0 dx (x+a)^2 = \frac{3}{2a^3} \int_0^a dx y^2 = \frac{3}{2a^3} \frac{a^3}{3} = 0.5 = 50\%$$

Δ)

$$\begin{aligned}\langle x \rangle &= \int_{-\infty}^{+\infty} dx x |\psi(x)|^2 = \frac{3}{2a^3} \left[\int_{-a}^0 dx x (x+a)^2 + \int_0^a dx x (-x+a)^2 \right] = \\ &= \frac{3}{2a^3} \left[\int_{-a}^0 dx x (x+a)^2 + \int_0^{-a} dy y (y+a)^2 \right] = 0\end{aligned}$$

E)

$$\begin{aligned}\Delta x &= \sqrt{\langle x^2 \rangle - \langle x \rangle^2} = \sqrt{\langle x^2 \rangle} \\ \langle x^2 \rangle &= \frac{3}{2a^3} \left[\int_{-a}^0 dx x^2 (x+a)^2 + \int_0^a dx x^2 (-x+a)^2 \right] = \\ &= \frac{3}{2a^3} \left[\int_{-a}^0 dx x^2 (x+a)^2 - \int_0^{-a} dy y^2 (y+a)^2 \right] = \frac{3}{a^3} \int_{-a}^0 dx x^2 (x+a)^2 = \\ &= \frac{3}{a^3} \int_{-a}^0 dx (x^4 + 2ax^3 + a^2x^2) = \frac{3}{a^3} \left(\frac{a^5}{5} - 2a \frac{a^4}{4} + a^2 \frac{a^3}{3} \right) = \frac{a^2}{10}\end{aligned}$$

$$\text{Επομένως } \Delta x = \sqrt{\langle x^2 \rangle} = \frac{a}{\sqrt{10}}$$

Άσκηση 10

$$\text{A) } \psi_{2,1,1} \ r, \theta, \phi = R_{2,1} \ r \ Y^{1,1} \ \theta, \phi = R_{2,1} \ r \ \frac{-1}{2} \sqrt{\frac{3}{2\pi}} \sin \theta e^{i\phi}$$

Άρα

$$\begin{aligned}\pi \iota \theta_B &= \int_{r=0}^{\infty} \int_{\theta=0}^{\pi/4} \int_{\phi=0}^{2\pi} |\psi_{2,1,1} \ r, \theta, \phi|^2 dV \\ &= \int_0^{\infty} R_{2,1}^2 r^2 r^2 dr \int_{\theta=0}^{\pi/4} \int_{\phi=0}^{2\pi} |Y^{1,1} \ \theta, \phi|^2 \sin \theta d\theta d\phi \\ &= \int_0^{\infty} R_{2,1}^2 r^2 r^2 dr \int_0^{\pi/4} \frac{1}{4} \frac{3}{2\pi} (1 - \cos^2 \theta) \sin \theta d\theta \int_0^{2\pi} e^{-i\phi} e^{i\phi} d\phi \\ &= \frac{3}{4} \int_0^{\pi/4} (1 - \cos^2 \theta) \sin \theta d\theta\end{aligned}$$

Πάλι ως προς θ έχουμε

$$\begin{aligned}\int_0^{\pi/4} (1 - \cos^2 \theta) \sin \theta d\theta &= - \int_{\cos 0}^{\cos \pi/4} (1 - \cos^2 \theta) d \cos \theta = \\ &= + x \Big|_{1/\sqrt{2}}^1 - \frac{x^3}{3} \Big|_{1/\sqrt{2}}^1 = \frac{1}{12} (8 - 5\sqrt{2})\end{aligned}$$

Άρα

$$\pi \iota \theta_B = \frac{1}{16} (8 - 5\sqrt{2}) = 2 - \frac{5\sqrt{2}}{16} \approx 0.058, \text{ και άρα } 2 \times 0.058 \approx 0.12 \text{ αν}$$

συνυπολογίσουμε και τον κάτω κώνο.

Δηλαδή έχει 88% πιθανότητα να βρεθεί κοντά στο επίπεδο xy (σε «γεωγραφικό πλάτος» μεταξύ $\pm 45^\circ$) όταν είναι στο τροχιακό $2p$ με $m_l = 1$.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1)

Το μέγιστο μήκος κύματος συνδέεται με τη θερμοκρασία με το Νόμο του Wien

$\lambda = b/T$, $b = 2.898 \times 10^{-6} \text{ K}$. Για τα δύο σώματα έχουμε

$$\lambda_1 = \frac{b}{T_1}, \quad \lambda_2 = \frac{b}{T_2}$$

Από τα δεδομένα του προβλήματος

$$\lambda_2 = \lambda_1 + \Delta\lambda \Rightarrow \frac{b}{T_2} = \frac{b}{T_1} + \Delta\lambda \Rightarrow T = \frac{bT_1}{b + T_1\Delta\lambda} = 1.747 \text{ kK}$$

2)

Σύμφωνα με την αρχή της απροσδιοριστίας

$$\Delta x \Delta p \geq \hbar \Rightarrow \Delta x m \Delta v \geq \hbar \Rightarrow \Delta v \geq \frac{\hbar}{m \Delta x}$$

$$\Delta v \geq \frac{1.054 \times 10^{-34} \text{ Js}}{1.672 \times 10^{-27} \text{ Kg} \cdot 10^{-8} \text{ m}} = 6.30 \text{ m/s}$$

3)

Διότι η πιθανότητα ευρέσεως σε απόσταση μεταξύ r και $r + dr$ είναι

$|\psi(r)|^2 dV|_r^{r+dr} = |\psi(r)|^2 4\pi r^2 dr$ και μηδενίζεται για $r = 0$.

4)

Το μήκος κύματος Compton είναι ίσο με $\lambda_c = \frac{h}{mc} = 0.00243 \text{ nm}$, ενώ το μήκος

κύματος de Broglie δίνεται από τη σχέση

$\lambda = \frac{h}{p} = \frac{h}{\gamma m v}$. Εξισώνοντας τις δυο σχέσεις βρίσκουμε ότι η ζητούμενη ταχύτητα

είναι

$$\frac{h}{mc} = \frac{h}{\gamma m v} \Rightarrow c = \gamma v \Rightarrow c^2 = \gamma^2 v^2 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow c^2 = \frac{1}{1 - v^2/c^2} v^2 \Rightarrow v^2 = c^2 - v^2 \Rightarrow v = \frac{c}{\sqrt{2}}$$

5)

Η ενέργεια της στάσιμης κατάστασης κύριου κβαντικού αριθμού n δίνεται από τον τύπο

Οι δυνατές τιμές του κβαντικού αριθμού της στροφορμής είναι

$$\ell = 0, 1, 2, \dots, 19$$

και για κάθε τιμή από αυτές $m_\ell = (-\ell, -\ell + 1, \dots, 0, \dots, \ell - 1, \ell)$. Η γωνία μεταξύ της στροφορμής και του άξονα του z είναι

$$\cos \theta = \frac{L_z}{L} = \frac{m_\ell \hbar}{\sqrt{\ell(\ell+1)} \hbar} = \frac{m_\ell}{\sqrt{\ell(\ell+1)}}$$

Αναζητούμε συνδυασμούς των τιμών ℓ, m_ℓ για τις οποίες $\theta = \frac{\pi}{6}$, δηλαδή

$$\frac{m_\ell}{\sqrt{\ell(\ell+1)}} = \frac{\sqrt{3}}{2} \Rightarrow m_\ell = \frac{\sqrt{3\ell(\ell+1)}}{2}$$

Υπολογίζοντας την παραπάνω ποσότητα για τις τιμές του $\ell = 0, 1, 2, \dots, 19$ προκύπτει μόνο μια ακέραια τιμή $m_\ell = 3$ για $\ell = 3$. Κατά συνέπεια

$$n = 20, \ell = 3, m_\ell = 3$$